

Fogadják a kegyes adakozók együttesen eklésiánk hálás köszönetét s egyszersmind azon meleg kívánatunk kifejezését, hogy engedje az égnek ura megérniök e tervezett teplom teljes felépítését a profétáknak és apostoloknak fundamentumokon, melynek belső szegletköve a Jézus Krisztus, kiben az egész alkotmány szép renddel rakatván, nevekedik, hogy legyen az urnak szent temploma. (Eféz. II.) S az ég angyala hozzon családjaikra határtalan áldást, hogy még mentől többet telessenek a vallásos élet előmozdítására.

Aljára, 2. augusztus 1883. Siménfalvi György, lelkész. Gábor Mihály, algondnok. Ferenczi János, egyházi Czakó G. Mihály, m-létai c. gondnok.

TÖRVÉNY *)

az unitárius vallás-közönség szolgálatában álló püspök, papok, mesterek, tanítók nyugdíjazásáról, valamint azok özvegyeinek és árváinak segélyezéséről.

I. FEJEZET.

1. §. Az unitárius vallás közönség püspöke, papjai, mesterei, néptanítói számára egy általános nyugdíj- és segély-intézet állittatik, melyből a jelen törvény értelmében jogosított püspököknek, papoknak, mestereknek, s felekezeti néptanítóink közül azoknak, a kik a néptanítók nyugdíjazásáról szóló 1875. évi XXXII. t. cz. intézkedése mellett is valamely okból országos nyugdíj élvezésére nem számíthatnak, s arra jogosítva nincsenek, rendes nyugdíj, özvegyeinek és árváinak pedig rendes segélypénz biztosittatik.

I. Szakasz.

A nyugdíjra és segélypénzre való jogosultság.

2. §. Nyugdíjra jogosítottak:

a) Az egyházi törvények szerint hivatalába beiktatott püspök, rendes- és segéd-papok, leviták.

b) Mesterek, tanítók. Mindezeknek akár tanári, akár papi, akár mesteri, akár tanítói minőségben töltött szolgálati idejük beszámittatik a nyugdíjazásnál.

3. §. Segélypénzre jogosítottak:

a) A nyugdíjra jogosított püspök, papok, mesterek, tanítók özvegyei, az alább előadandó esetekben és módon.

b) A nyugdíjra jogosítottaknak nyugdíjaztatásuk előtt kötött házasságból származott árvái, éltük 18-ik évének betöltéséig, vagy ezen kort megelőzőleg férjhezmenetelig, az alább előadandó esetekben és módon. A segélypénzre jogosított özvegyek és árvák a segélypénzt egyaránt megkapják, halt legyen meg az illető püspök, pap, mester vagy tanító akár tetteleges szolgálati időben, akár már nyugdíjazott állapotban.

*) Lelkész-társainkra való tekintettel közöljük a lelkészi nyugdíj-törvényt, melyet a jelen 1883. évi zsinati főtanács megerősített.

II. Szakasz.

Nyugdíjazás:

4. §. A nyugdíjazás vagy a nyugalomba kívánkozóknak saját kérelmére történik, vagy a közszolgálat érdekében a felsőbb hatóság által rendeltetik el még oly esetben is, a mikor ezt az illető maga nem kívánja.

A) Kérelemre való nyugdíjazás.

5. §. A nyugdíjra jogosítottaknak a következő §-ban irt esetekben és módon jogukban áll önként, saját kívánatokra rendes nyugdíjjal összekötött nyugalomba lépni.

6. §. Rendes nyugdíjjal távoznak állomásaikról:

a) Azok, kik éltök 70-ik évét betöltötték, szolgálták legyen ki a beszámítható 40 évet vagy nem;

b) azok, kik állomásukat ténylegesen elfoglalták és a nyugdíj intézetbe való felvételök megtörtént, ha valamely önvétkük vagy hibájuk nélkül származott testi vagy lelki betegség, nyomorodás vagy gyengeség miatt, bizonytalan időre vagy véglegesen alkalmatlanokká lettek hivataluk folytatására. A saját kérelemre való nyugdíjazás az E. K. tanács által rendeltetik el, de jóváhagyás végett az E. főtanácshoz terjesztendő.

7. §. A szolgálati évek állomásuk tényleges elfoglalása, illetve hivatalába való beiktatása és ez intézetbe való felvétel napjától számíthatnak.

A kik a vallásközönség szolgálatából az államhoz mennek szolgálatba, de később ismét visszajőnek, azoknak nemcsak előbbi éveik, hanem a közben az államnál töltött idejük is beszámíthatatik nyugdíjaztatásuk alkalmával.

Hasonlóan azoknak, kik más társulattól, testülettől vagy az államtól lépnek a vallásközönség szolgálatába, előbbeni állomásaikon beszámíthatólag töltött idejük is beszámíthatatik.

8. §. A 6. §. értelmében élvezendő nyugdíjra jogosítottak nyugdíjának évenkénti összege.

A nyugdíj-pénztár a jogosultaknak határozott összeget nem biztosít. Mindenki annyiban részesül, a mennyi e nyugdíjszabályzat értelmében az évi rendes és rendkívüli jövedelmekből s a talán ide utalendő járadékokból képződő betételből részére jut. A nyugdíj és segélyek aránya felállíthatása tekintetéből minden évre egy maximum fog meghatározatni, mely egy tényleges nyugdíj összegét fogja képezni.

A nyugdíjjogosítottak számára, a beszámítható 10-ik szolgálati év betöltéseig, a nyugdíjmaximum 40%-a jár nyugdíjul, mely a 11-dik évtől kezdve mindenik szolgálati év után 2%-kal növekedik.

A nyugdíjösszeg megállapításánál 40 évnél hosszabb szolgálat nem számítható be. A nyugdíjak Szent-György és Szent-Mihály napra következő hónapok első napjától tételnek folyóvá.

B) Kényszerített nyugdíjazás.

9. §. A nyugdíjra jogosított saját kérelme nélkül, sőt akarata ellenére is nyugdíjazható:

a) ha 70 éves korán felül bebizonyítottatik, hogy öregségi elgyengülés miatt hivatala betöltésére egyáltalán képtelen;

b) ha bármely életkorában bebizonyítottatik, hogy elmebetegség (őrültség) vagy egyéb fogyatkozás, vagy elnyomorodás miatt hivatala folytatására teljesen képtelen.

Az első és második pontban irt esetekben az illető nyugdíjösszeg a 8. §. értelmében állítottatik meg, szolgálati ideje pedig a 7. §. szerint számítottatik ki s a szerint kap nyugdíjat.

10. §. A kényszerített nyugdíjazást az E. K. Tanács előterjesztésére az E. Főtanács rendeli el.

11. §. Mindazok, álljanak bár tényleges szolgálatban vagy legyenek nyugdíjazva, kik súlyos hanyagság, erkölcsi kihágás miatt fegyelmi eljárás következtében hivataluktól véglegesen elmozdítottak, vagy nyugdíjuk elvesztésére ítéltetnek, nyugdíjra való jogosultságukat elvesztik. — Hasonlóul elvesztik nyugdíjra való jogosultságukat azok, kik hivatalukat odahagyták vagy oly szolgálatba léptek, hol előbbeni éveik is beszámítottak s így más alaphól nyerhetnek nyugdíjat.

A nyugdíjalapba befizetett díjak az alap tulajdonává válnak s többé vissza nem vehetők, akár önként távozzék, akár elmozdítottasék az illető állomásáról vagy pályájáról.

III. Szakasz.

Özvegyek és árvák segélyezése.

A) Özvegyek segélyezése.

12. §. A nyugdíjra jogosítottnak felesége, férje halála esetén, évenként rendes özvegyi segélyt kap, ha férje hivatalát tényleg elfoglalta, abba beiktatott, a nyugdíjintézetbe felvétetett és házasságra kelésükkor a 70 évet be nem töltötte és legalább egy éven át élt vele házasságban, s férjénél legfőlebb 20 évvel ifjabb.

Oly özvegy, ki még egy évig sem élt férjével házasságban, csak azon esetben nyer segélypénzt, ha bebizonyítja, hogy férje összekelésükkor nem szenvedett abban a betegségben, mely halálát okozta.

13. §. Az az özvegy, ki a 12. §. szerint férjével egy évig élt együtt házasságban, az özvegyi segélypénzt élethosszig élvezi. — Ha ismét férjhez megy, özvegyi díját elveszti.

14. §. Az özvegyi segélypénz évi összege a férj részére 40 évi szolgálatra megállapított nyugdíjmaximum 40%-át teszi, mely a házastárs halála napja után következő május vagy october hónap, ha pedig a házastárs nyugdíjazva volt, akkor a halálozást követő évnyegyed. u. m. januárius, április, július és october hónapok első napjától tétetik folyóvá.

15. §. Az özvegyi segélypénzre nem lehet joga annak az özvegynek:

a) a ki a 12. §. értelmében nem jogosított segélypénzre;

b) a ki az elhunyt férjével már annak nyugdíjba helyezése után lépett azon házasságra, melyből segélypénzre igényét származtathat-

ná, kivévn azt az esetet, ha férje egybekelésük után ismét tényleges szolgálatba lépik és hivatalát tovább folytatja;

c) az, ki férjével, annak elhalását megelőzőleg, legalább 1 évig megszakitás nélkül együtt nem élt;

d) kinek házastársa a fennebbi 11. §. értelmében hivatalát elvesztette.

16. §. A már megnyert özvegyi segélypénz az E. Főtanács által megvonható az illetőtől súlyos erkölcsi kihágása, erkölcstelen élete miatt.

B) Árvák gyámolítása.

17. §. A nyugdíjra jogosítottak mindazon törvényes árváinak, kik még a nyugdíjazás előtt kötött házasságból származnak, rendes évi segélypénz adatik, ha atyjok, ki után a gyámpénzt nyerik, a 7. §. értelmében hivatalát ténylegesen elfoglalta s a nyugdíj-intézetbe felvétellett.

Az ekként gyámolított árvák a szerint segélyeztetnek különböző összegekkel, a mint vagy olyanok, kiknek sem apjuk, sem anyjok nincsen, tehát egészen szülőtlenek, vagy olyanok, kiknek anyjok él.

18. §. Az árvák segélypénzének összege:

a) ha mindkét szülő elhalt, egy árva az özvegyi segélypénz felét kapja, ketten vagy többen az anya illetékét kapják;

b) ha az atya elhalt, vagy nyugdíját elvesztette (11. §.) egy, kettő, három vagy négy az anya illetékének egy-egy negyedét, négynél többen az anya illetékét együtt kapják. Az árvai segélypénzek a 14. §. meghatározott időtől utalványoztatnak.

19. §. Ha az özvegnő férjhez megy s ezáltal özvegyi segélypénzét elveszti, akkor ezen idő alatt a már kiutalványozott segélypénzt az árvák tovább is élvezik.

20. §. Szülőtlen árvákül tekintendők a 17. §. értelmében segélypénzre jogosított azok az árvák, kiknek anyja házassági elválás vagy valami saját hibája miatt segélypénzét elveszti, vagy azt nem is nyert.

21. §. Azok az árvák, kik ész vagy testi nyomorékság miatt élelmöket meg nem kereshetik, éltök végeig megkapják a segélypénzt.

22. §. Az özvegy és árvák segélypénze, abban az esetben, ha férje, illetve atyjuk, a köteles 40 évet ki nem szolgálta, vagy nyugdíját elvesztette, együtt nem lehet nagyobb, mint a mekkora a férjnek, illetve atyának járt volna.

23. §. A vallásközönség szolgálatából kilépett s általában nyugdíj-jogosítottságukat elvesztett szülök árvái nem tarthatnak igényt a segélypénzre.

Az E. Főtanács által megvonható a segélypénz az illető árvától súlyos erkölcsi kihágása vagy erkölcstelen élete miatt, sőt megvonandó az, ha az illető büntényért birói ítélettel sujtatott.

IV. Szakasz.

A nyugdíj- és segélypénztár tőkéje és jövedelmei.

24. §. A nyugdíj- és segélypénztár tőkéjét és jövedelmeit képezik:

a) az e czélra már gyűjtött tőke;

- b) a köri gyámoldák tőkái, tekintettel a 28. §-ra;
- c) felebarátok által ily czélra gyűjtendő, vagy teendő kegyes adományok;
- d) vallásközönségünk számára tüzetes czél és rendeltetés nélkül teendő adományok és hagyományok 10%-a;
- e) a püspök, papok, mesterek, tanítók egyszersmindenkorra teendő befizetései;
- f) a püspök, papok, mesterek, tanítók és ezeket fentartó testületek évenkénti befizetései;
- g) az államsegély ide utalt járuléka;
- h) az egyes alapítványok e czélra fordítható jövedelmei, s más a jelen törvényben rendelt bevételek.

A) A nyugdíj- és segélypénztár alaptőkéje.

25. §. A nyugdíj- és segélypénztár alaptőkéje keletkezik:

- a) Az E. Főtanácsnak 21—1875. sz. a kelt határozata folytán az E. K. Tanács által 11—1876. sz. a megállapított szabállyal gyűjtött tőkéből, a mi tesz 188 deczember 31-én frt krt;
- b) Az egyházköri gyámoldák s hasonczélú alapítványok tőkéből, a mi tesz 188 deczember 31-én frt krt;
- c) Felebarátok által ily czélokra gyűjtendő vagy teendő kegyes adományokból;
- d) Vallásközönségünk számára tüzetes czél és rendeltetés nélkül teendő kegyes adományok és hagyományoknak 10%-ából;
- e) E nyugdíj- és segélyalaptőkái évenkénti jövedelmeinek 5%-ból.

B) A nyugdíj- és segélypénztár jövedelmei.

26. §. Egyszersmindenkorra köteles a nyugdíj- és segélypénztárba fizetni:

- a) az, a ki állomására első ízben alkalmaztatik, névszerint: a püspök 10 frtot, egyházi főjegyző s a főpapi szék birái 5—5 frtot; az esperes 2 frtot, a környéki jegyző, az alpapi szék birái, az al- és főpapi szék házasságvédei és a papok 1—1 frtot, a mesterek, tanítók 50 krt;
- b) Mindenki beiratáskor 1 frtot;
- c) Minden házassodás alkalmával, az összeesketéskor a felek, vegyes házasság esetében is, együttesen 50 krt;
- d) Váloperekben minden felsőbb eldöntés alá került perben a dijszabály szerint 1 frtot, illetve 5 frtot;
- e) A nyugdíj- és segélypénztár terhére nyugdíjazott olyan püspök, pap, mester, tanító, kinek segélypénzre jogosított felesége vagy gyermeke van, nyugdíjaztatásakor a nyert évi nyugdíjnak 1%-át.

27. §. Egész szolgálata tartama alatt évenként köteles fizetni:

- a) azok, kik már be voltak lépve 1876. január 1-étől 15 évig évenként 5 frtot;
- b) azok, kik már be voltak lépve, s éltük 50-dik évét meghaladták volt, 1876. január 1-től 5 évig évenként 15 frtot;

c) azok, kik ezután lépnek be: nyugdíjba lépésökig, halálukig, vagy negyven évi szolgálatuk lejártáig, a 20—30 éves belépők 3 frtot, a 30—40 évesek 4 frtot, a 40—50 évesek 5 frtot, az 50 éven felüliek 10 frtot; azonban ezek az 1876. évi szabályzat által megállapított 75 frt legmagasabb összeget befizetni kötelesek, vagy pedig esetleg az ők nyugdíjából, sőt özvegyeik segélypénzéből levonatik.

d) az ekklézsiák együttesen 1876. január 1-től 15 évig, évenként 530 frtot, a 15 év lejárta után, öt csoportba osztva, az elsőbe esők 5 frtot, a 2-ikba 4 frtot, a 3-ikba 3 frtot, a 4-dikbe 2 frtot, az 5-ikbe 1 frtot, a budapesti ekklézsia megalakulása 1882. jan. 1, től 5 frtot.

e) a vallásközönség az állam által évenként egyházi czelokra adni szokott összegből 300 frtot;

f) Egyes alapítványoknak e czélra utalt járuléakai;

g) E nyugdíj és segélypénztár alaptőkái az évi kamatait.

II. FEJEZET.

V. Szakasz.

V e g y e s i n t é z k e d é s e k .

28. §. Az egyházkörök gyámoldáinak és számukra tett hasonló célú alapítványoknak tőkái, ezen törvény értelmében, az általános nyugdíj és segélypénztár tőkái közé bevonatnak, de mindazok az özvegyek és árvák, kik azokból segélypénzt kapnak, vagy az nekik a jelen törvény életbeléptetéseig kiutaltatik, az élvezett és kiutalt segélygyámpenzt tovább is megkapják, sőt az időnként méltányos mértékben emeltetni fog. E §. intézkedései oly mértékben fognak érvénynyel birni, a milyenben ahoz az egyházkörök szabadakaratjuk szerint hozzájárulnak.

29. §. E nyugdíjintézetbe beállók, házasodók, nyugdíjat és özvegyi s árvai segélyt kérők kötelesek a kérelemhez csatolni:

1) a nyugdíj-intézetbe való beálláskor a hivatalba beiktatást igazoló bizonyítványt és keresztelő levelet;

2) nyugalomba menéskor a keresztelő levelet, hivatalba lépést igazoló bizonyítványt, s más a kérelemben felsorolt indokokat támogató bizonyítványokat;

3) az özvegy házastársa okmányait, férjével való egybekelését igazoló anyakönyvi kivonatot; az árvák szülőik okmányait; azoknak nyugdíjazását elrendelő határozatot és saját keresztlevelőket.

III. FEJEZET.

VI. Szakasz.

A nyugdíj és segélyintézet kezelése.

30. §. A nyugdíj és segélyintézet az E. Főtanács felügyelete és gondozása alatt áll.

31. §. A nyugdíj és segélyintézet ügyeit az E. K. Tanács, az E. Főtanács által választott bizottság véleményének kikérése mellett intézi. A bizottság tagjai: elnök, előadó, pénztárnok és két tag. Az egész bizottság 5 évenként újra alakittatik.

32. §. A nyugdíj és segélypénztár kezelése, számadástétel és annak megvizsgálása, a vallásközönség közpénztára számára előírt szabályok és utasítások szerint történik.

33. §. A pénztárnok köteles biztosítékot adni. Ellenőre az előadó.

34. §. A kiutalványozott nyugdíj-, özvegy- és árvai segélypénzek négy egyenlő részben, évnegyedenként, u. m. januárius, április, július és october hónapok elseje után fizettetnek ki. Szülőtlen árvák segélypénze a gyám vagy gondnoknak adatik ki.

35. §. A nyugdíjazottak és segélypénzt élvezők életben léte, a nyugtán, az illetékes pap által, minden esetben bizonyítandó.

36. §. *A bevételi járandóságok esedékessége és befizetésének hátrideje:*

a) az ismételve előforduló bevételi járandóságok januárius hónap elsején esedékesek, de késedelmi kamatot csak az fizet, és fizet 6%-ot, a ki járulékat azon év szeptember hó 30-ig le nem rótta.

b) az egyszer mindenkorra szóló bevételi járandóságok az eset beálltakor, s minden hónap végén, kimutatás mellett, az espereshez beküldendőek.

37. §. 26. és 27. §-ban rendelt s hátralékban maradt bevételi járandóságok fizetés, vagy valamely segély élvezés esetében fizetéskor való levonás által hasonló esetek hiányában végrehajtás útján is beszedetnek.

38. §. A kitől az előző §-ban megjelölt módon se volna a ráeső és hátralékban maradt járandóság behajtható, az a neki magának özvegyének és árváinak kiutalványozott nyugdíj és segélypénzéből is levonatik.

39. §. Mindenik egyházkörben az esperes elnöklete alatt két egyházi és egy világi tagból álló bizottság alakittatik. E bizottság a környékében mind az egyszer mindenkorra, mind az ismételve előforduló bevételi járandóságokat nyilvántartja, beszedi, a beszetteket kimutatás mellett a pénztárnoknak negyedévenként beküldi.

40. §. A 27. §. 4-ik pontja alatt rendelt bevételi járandóságokat mindenik egyházkörnek közgyűlése, saját kebelében, maga veti ki az egyes ekklézsiákra, tetintetbe véve azoknak vagyoni állását, s más helyi körülményeit, oly módon, hogy mindenik egyházkörben legyen annyiszor 5 frt kivette, a hány ekklézsiája van a körnek. Így a vallásközönségünk keblében levő 106 ekklézsiára évenként 15 évig 5×106 frt. vagyis 530 frt esik.

41. §. E nyugdíj és segély intézet életbeléptetésétől kezdve a pénztárnok díjaztatni fog.

42. §. E törvény a megerősítést követő januárius hónap elsején lép életbe s végrehajtásával az E. K. Tanács bizatik meg.